

Sygnatura akt I C 227/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

O., dnia 2 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Obornikach I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Tomasz Vogt-Kostecki

Protokolant: Anna Płachetka

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2020 r. w Obornikach

sprawy z powództwa E. C. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G.

przeciwko P. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

asesor sądowy Tomasz Vogt-Kostecki

UZASADNIENIE

E. C. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. wniósł pozew do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie przeciwko P. M., domagając się zasądzenia od pozwanego na swą rzecz kwoty 32 244, 52 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 14% rocznie od tej kwoty od dnia 17-12-2019 r do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami.

Uzasadniając swe stanowisko powód wskazał, że poprzednik prawny powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. zawarł z pozwanym umowę pożyczki, z której pozwany się nie wywiązał. Powód nabył w wyniku umowy cesji wierzytelność wynikająca z ww. umowy. Powód wypowiedział umowę, a cała należności objęta umową pożyczki stała się na skutek wypowiedzenia wymagalna.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 07-01-2020 r. w sprawie o sygnaturze akt VI Nc 2425570/19 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany wniósł sprzeciw od przedmiotowego orzeczenia, wnosząc o oddalenia powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana i poprzednik prawny powoda (...) sp. z o.o. zawarli w dniu 23-11-2018 r. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) (dalej: pożyczka). (...) sp. z o.o. udzielił pozwanemu pożyczki w łącznej kwocie 34 973, 47 zł na okres od 23-11-2018 r. do 5-12-2021 r. Pozwany obowiązany był uiścić prowizję w wysokości 15 000 zł należną pożyczkodawcy z tytułu udzielenia pożyczki. Pożyczka była oprocentowana w wysokości 10% i odpowiadała wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych. Suma odsetek za cały okres trwania umowy wynosiła 4 973, 47 zł. Całkowita kwota do spłaty wynosiła 34 973, 47 zł. Pożyczka miała zostać spłacona w ten sposób, że pozwany z otrzymanej kwoty pożyczki miał uiścić prowizję w wysokości 15 000 zł w dniu jej udzielenia poprzez potrącenia z kwoty pożyczki do wypłaty, a kwotę do spłaty w wysokości 34 973, 47 zł miał spłacić w 36 miesięcznych ratach, z tym, że 35 rat w kwocie po 969, 00 zł każda, a ostatnią ratę o charakterze wyrównującym w kwocie 1058, 47 zł. Raty miały być płatne miesięcznie

począwszy od dnia 5-01-2019 r. a każda następna płatna miała być 5. dnia kolejnego miesiąca kalendarzowego, zgodnie z terminami wskazanymi w harmonogramie spłaty. § 9 umowy przewidywał, że w razie zwłoki pożyczkobiorcy ze spłatą kwoty odpowiadającej co najmniej jednej pełnej racie pożyczki pożyczkodawca może wypowiedzieć umowę pożyczki ze skutkiem natychmiastowym, po uprzednim bezskutecznym podjęciu przez (...) sp. z o.o. co najmniej jednej czynności windykacyjnej (takiej jak w szczególności telefoniczne lub pisemne upomnienie lub wezwanie do zapłaty).

§ 7 ust. 1 umowy przewidywał, iż każda rata pożyczki, która nie została spłacona w terminie, stanowi od dnia następnego zadłużenie przeterminowane. Od kwoty kapitałowej części zaległej raty (...) sp. z o.o. był uprawniony do naliczania odsetek za opóźnienie (karne), według zmiennej stopy procentowej, odpowiadającej dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie. Przy czym § 7 ust. 2 umowy, iż skutkiem powstania zadłużenia przeterminowanego może być również wypowiedzenie umowy zgodnie z postanowieniami § 9 umowy.

dowód: umowa pożyczki z dnia 23-11-2018 r.

Umową sprzedaży wierzytelności przyszłych w ramach procesu sekurytyzacji z dnia 26-11-2014 r. (...) sp. z o.o. przełał na rzecz powoda wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki.

dowód: umowa z dnia 26-11-2014 r. wraz z załącznikami

W dniu 21-02-2017 r. Prezes Zarządu (...) sp. z o.o. sporządził i podpisał wydruk komputerowy określony jako „wezwanie do zapłaty pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki” dotyczący pożyczki i skierowany do pozwanego w którym – w imieniu powoda - złożył oświadczenie, iż do dnia 21-02-2019 r. nie odnotował na koncie żadnych wpłat z tytułu spłaty pożyczki i w związku tym wzywa do niezwłocznego uregulowania kwoty 972, 08 zł wskazując jednocześnie, że niespłacenie powyższej raty pożyczki doprowadzi do wypowiedzenia umowy pożyczki, a w dalszej kolejności skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowo-egzekucyjnego.

dowód: pismo z dnia 21-02-2019 r.

W dniu 30-04-2019 r. Prezes Zarządu (...) sp. z o.o. sporządził i podpisał wydruk komputerowy określony jako „oświadczenie o wypowiedzenie umowy pożyczki” dotyczący pożyczki i skierowany do pozwanego w którym – w imieniu powoda - złożył oświadczenie, iż na dzień sporządzenia pisma zaległość pozwanego z spłacie pożyczki wynosi 2 953, 47 zł oraz iż w związku opóźnieniem w spłacie pożyczki odpowiadającej wysokości co najmniej 1 raty pożyczki i bezskuteczności podejmowanych czynności windykacyjnych na podstawie § 9 umowy pożyczki wypowiada ze skutkiem natychmiastowym umowę pożyczki oraz wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 3 dni od doręczenia pisma niespłaconej części pożyczki wraz z odsetkami w łącznej kwocie 2 953, 47 zł.

dowód: pismo z dnia 30-04-2019 r.

Pismo z dnia 30-04-2019 r. doręczono pozwanemu w dniu 9-05-2019 r.

dowód: wydruk komputerowy – śledzenie przesyłek – T.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów. Dowodom z dokumentów Sąd dał wiarę w pełni, albowiem zostały sporządzone przez osoby do tego upoważnione w zakresie swych kompetencji a ani Sąd z urzędu, ani żadna ze stron nie znalazły podstaw by kwestionować ich autentyczność czy wiarygodność.

W ocenie Sądu ze wskazanych wyżej dokumentów wynika, że pozwanego i poprzednika prawnego powoda łączyła umowa pożyczki o treści wynikającej z załączonych dokumentów. Zgromadzone w aktach sprawy dokumenty stanowią również dowód na to, że powód złożył pozwanemu oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki oraz że oświadczenie to zostało pozwanemu doręczone w ten sposób, że mógł się zapoznać z jego treścią. Należało mieć jednak na uwadze, że ponieważ zajął stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie w powództwa. W konsekwencji to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia wszystkich okoliczności faktycznych z których powód wywodził swoje roszczenie. Stosownie do przepisu art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego

wywodzi skutki prawne. Stosownie zaś do treści przepisu art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktu z których wywodzą skutki prawne. Co do zasady to powoda obciąża zatem ciężar udowodnienia faktów z których wywodzi istnienie roszczenia dochodzonego niniejszym pozwem. Skoro powód jako podstawę roszczenia wskazał, postawienie całej pożyczki w stan wymagalności na skutek jej skutecznego wypowiedzenia pozwanemu, to obciąża go ciężar dowodu, że wypowiedzenie zostało dokonane skutecznie. Winien on zatem wykazać, że dokonał podjęcia co najmniej jednej czynności windykacyjnej (takiej jak w szczególności telefoniczne lub pisemne upomnienie lub wezwanie do zapłaty). W ocenie Sądu powód wykazał jedynie (przez przedłożenie kopii dokumentu stanowiącego wezwanie do zapłaty), że sporządził oświadczenie skierowane do pozwanego o takiej treści (przed złożeniem oświadczenia o wypowiedzeniu umowy pożyczki), jednakże nie wykazał faktu, że takie wezwanie zostało doręczone pozwanemu lub udostępnione mu w taki sposób, żeby mógł zapoznać się z jego treścią. W ocenie Sądu samo sporządzenie wezwania do zapłaty nie stanowi jeszcze czynności windykacyjnej o której mowa w umowie pożyczki. Powód zaś nie wykazał by jakiegokolwiek innej czynności w tym zakresie podjął. Powód nie sprostował obowiązkowi wykazania, że umożliwił pozwanemu zapoznanie się z treścią wezwania nie przedkładając na okoliczność wysłania przedmiotowego pisma żadnych dowodów. Jednocześnie należy wskazać, że z faktu wykazania istnienia pisma wzywającego pozwaną do zapłaty z uprzedzeniem o możliwości wypowiedzenia umowy pożyczki nie można wywodzić faktu, że pismo to zostało wysłane do pozwanej. W ocenie Sądu fakt, że wezwanie zostało wysłane do pozwanego lub udostępnione mu w inny sposób można wykazać, pomimo, że nie istnieje dowód nadania, ani odbioru jak w przypadku listu poleconego. Okoliczność tę można wykazać chociażby przez dowód z zeznań świadków lub dowód z dokumentów, jak również dowodów o których mowa w przepisie art. 308 k.p.c.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści przepisu art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Stosownie do treści § 2 cytowanego przepisu umowa pożyczki, której wartość przekracza 1000 zł, wymaga zachowania formy dokumentowej.

Umowa pożyczki może mieć charakter nieodpłatny (grzecznościowy) – i wtedy zbliża się swym charakterem do użyczenia – albo odpłatny. Jest tak wtedy, gdy dający zastrzegł **wynagrodzenie za korzystanie z kapitału** (...) (por. Kodeks cywilny. Komentarz, pod red. Jacka Gudowskiego, Zobowiązania, T. III cz. 2, wydanie 1., Warszawa 2013, s. 531).

Jak wskazują przedłożone przez powoda dowody, pozwanego i poprzednika prawnego powoda łączyła umowa pożyczki. Z treści umowy pożyczki wynika zarówno wysokość udzielonej pożyczki, jak i wysokość umówionego oprocentowania. Kwota pożyczki wynosiła 34 973, 47 zł. Nadto, pozwany, prócz obowiązku spłaty pożyczki w ratach przyjął na siebie obowiązek zapłaty prowizji z tytułu udzielenia pożyczki w wysokości 15 000 zł oraz odsetek w łącznej kwocie 4 973, 47 zł. W umowie strony określiły sposób spłaty zadłużenia w 36 ratach, z czego 35 rat w kwotach po 969, 00 zł, a ostatnia 36. rata w kwocie 1058, 47 zł. Powód wykazał fakt zawarcia umowy, jako źródło zobowiązania oraz postanowienia umowne określające wysokość zobowiązania głównego pozwanej (obowiązku spłaty kapitału pożyczki i opłaty za udzielenie pożyczki). Jednocześnie umowa przelewu wierzytelności łącząca powoda i (...) sp. z o.o., obejmująca należności wynikające z umowy pożyczki spełniała wszystkie elementy o których mowa w przepisach art. 509 i następnym k.c., a zatem Sąd przyjął, że wierzytelność wynikająca z umowy pożyczki została skutecznie przeniesiona na powoda. Należało mieć na uwadze, że powód wywodził swoje roszczenia z faktu wypowiedzenia pozwanemu umowy pożyczki i postawienia całej kwoty wynikającej z tej umowy w stan natychmiastowej wymagalności. W konsekwencji to na powodzie, zgodnie z ogólną regułą ciężaru dowodu wyrażoną w przepisie art. 6 k.c. ciążył obowiązek wykazania, że umowa pożyczki została pozwanemu skutecznie wypowiedziana.

§ 9 umowy przewidywał, że w razie zwłoki pożyczkobiorcy ze spłatą kwoty odpowiadającej co najmniej jednej pełnej racie pożyczki pożyczkodawca może wypowiedzieć umowę pożyczki ze skutkiem natychmiastowym, po uprzednim bezskutecznym podjęciu przez (...) sp. z o.o. co najmniej jednej czynności windykacyjnej (takiej jak w szczególności

telefoniczne lub pisemne upomnienie lub wezwanie do zapłaty). Przesłanką dla skutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki było podjęcie co najmniej jednej bezskutecznej czynności windykacyjnej. W ocenie Sądu powód nie musiał dowieść, że pozwany nie pozostawał w zwłoce ze spłatą kwoty odpowiadającej co najmniej jednej pełnej racie pożyczki, gdyż fakt ten stanowi okoliczność negatywną, musiał natomiast wykazać, że podjął w stosunku do pozwanego jedną bezskuteczną czynność windykacyjną. Jak wynika z poczynionych przez Sąd Rejonowy rozważań w zakresie oceny dowodów powód wykazał, że sporządził pisemne wezwanie do zapłaty, natomiast nie wykazał, że wysłał je pozwanemu listownie albo lub w jakikolwiek inny sposób umożliwił pozwanemu zapoznanie się z jego treścią. Powyższe czyniło złożone później pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki z dnia 30-04-2019 r. (co do którego powód wykazał, że zostało doręczone pozwanemu), nie wywołującym skutków prawnych w postaci skutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki. Skoro zatem powód nie wykazał, że zostały spełnione wszystkie przesłanki dla skutecznego wypowiedzenia pozwanemu umowy pożyczki, to złożone pozwanemu oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki nie wywołało skutku prawnego w postaci postawienia całej kwoty wynikającej z umowy pożyczki w stan wymagalności. Biorąc pod uwagę, że podstawą żądania pozwu powód uczynił postawienia całej kwoty wynikającej z umowy pożyczki w stan wymagalności i z tego wywodził obowiązek pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, ustalenie przez Sąd, że postawienie całej kwoty w stan natychmiastowej wykonalności było prawnie nieskuteczne, skutkowało musiałoby oddaleniem powództwa w całości, o czym o orzeczone w sentencji wyroku.

Marginalnie należy również wskazać, że nawet gdyby powód podstawą powództwa uczynił fakt braku spłaty rat pożyczki, to z tego tytułu również nie można by zasądzić całej dochodzonej pozwem kwoty, z uwagi na to, że – przyjmując, że umowa nie została skutecznie wypowiedziana - nie wszystkie raty pożyczki stały się wymagalne (ostatnia rata miała być płatna w dniu 5-12-2021 r.). W takiej sytuacji inaczej przedstawiałyby się również wyliczenia kwoty należnej powodowi, skoro cała należność z tytułu umowy pożyczki nie została postawiona przed terminem płatności poszczególnych rat w stan wymagalności, chociażby z uwagi na inny początkowy termin biegu odsetek. Powód zaś w tym zakresie nie podał żadnych twierdzeń.

Wszystkie koszty procesu wyłożył powód. W tej sytuacji, mając na uwadze treść art. 98 k.p.c. oraz rozstrzygnięcie Sądu, zawieranie w wyroku orzeczenia w przedmiocie kosztów procesu należało uznać za zbędne.

asesor sądowy Tomasz Vogt-Kostecki